

“Volia que la meva Gwen Rees s’assemblàs del tot a Jean Rhys per a homenatjar-la”

Neus Canyelles (Palma, 1966), autora de diversos llibres de narrativa i articulista, publica a Proa la novel·la *L'alè del búfal a l'hivern*, premi El Lector de l'Odissea, atorgat per un consell de lectors triats per la llibreria l'Odissea, de Vilafranca del Penedès.

—Al final de la seva vida, l'escriptora Gwen Rees comença a escriure l'autobiografia. Hi ha cap escriptora que inspiri el personatge de Gwen Rees?

—Sí, Jean Rhys. Ho diu a la contracoberta.

—I a dins?

—No, a dins, no.

—Què té Gwen Rees de Jean Rhys i que no en té?

—He seguit el fil de la seva trajectòria vital a través dels seus dietaris i una biografia que n'he llegit, i també dels seus llibres, Però no en té gaire més perquè la història de la persona que va a recarcar-la és totalment inventada.

—És a dir, que és la seva personalitat, però no la seva vida quotidiana.

—Sí. En certa manera, sí.

—Com veieu Jean Rhys convertida en Gwen Rees?

—La hi veig molt semblant i la veig com una dona que és capaç de deixar-ho tot per la literatura. Una persona que hauria volgut ser d'una altra manera, segura, feliç i independent i que al final necessita que la protegesquin, una persona que no hauria volgut fer els esforços que va fer per viure. Volia una vida normal, estable, i té una vida completament diferent i que se sustenta sobretot en el fet de l'escriptura i que sense l'escriptura no tindria sentit. És així com era Jean Rhys i com intent que sigui Gwen Rees. És un mirall de l'altra. Volia que s'hi assemblàs del tot perquè volia homenatjar-la, de tant que l'admir. A més té una vida molt novel·lesca. Es pot agafar qualsevol episodi de la seva vida per convertir-la en novel·la.

—Els escrits de Gwen Rees segueixen els escrits de Jean Rhys?

—N'hi ha que sí i n'hi ha que no. Alguns són totalment inventats i en alguns altres hi ha idees i frases del seu diari.

—La narradora, hem vist, escriu com Gwen Rees. És voluntari?

Neus Canyelles publica la novel·la *L'alè del búfal a l'hivern*, premi El Lector de l'Odissea, a Proa.

—Sí, perquè la narradora l'admira molt i se suposa que vol escriure com ella. Ella li és tot.

—Per què l'illa es diu Y? Podia ser Mallorca, no?

—Sí. De fet em vaig inspirar en un lloc concret de Mallorca. Com que no volia ser trobada, i hi havia un misteri sobre el lloc on vivia, no li vaig voler posar nom.

—Aquesta història dels indis i dels búfals que us inspira el títol la va trobar en Jean Rhys?

—No. La hi vaig posar perquè la coneixia per haver treballat en una editorial que publicava llibres d'indis. Em va interessar la pregunta de què és la vida, que es fa un indi, i respon que és l'alè del búfal a l'hivern, la petita ombra que corre per l'herba i es perd en el crepuscle. La pregunta sobre què és la vida, l'autora la utilitza a la seva autobiografia. Ella es pregunta quina vida podia haver estat i inicia l'autobiografia per respondre la pregunta. I se suposa que la literatura seria la resposta, tot i que no ho arriba a

dir. El búfal seria l'essencial de la vida. Per als indis ho és, perquè sense ells no haurien pogut viure. I l'escriptora es demana què ha estat l'essencial per a ella.

—Esther March, la jove escriptora que s'obsessiona en Gwen Rees, deu tenir moltes coses de Neus Canyelles, no?

—Sí. Tenim moltes coses en comú. Ella s'obsessiona per Gwen Rees i jo també he escrit aquesta novel·la pensant en una escriptora que m'obsessiona. Finalment, m'hauria agradat ser n'Esther March i haver conegut aquesta senyora. Que la situació hagués estat real i jo, Esther March.

—Jean Rhys també va viure sola en una illa?

—Va viure a Anglaterra, amagada, i tothom pensava que era morta. No solament no era morta sinó que hi havia escrit la seva obra més important, *L'ampla mar dels Sargassos*.

—Volíeu que Gwen Rees tingués personalitat pròpia o que tots els seus trets fossin de Jean Rhys?

—Tot hi és coincident. Allò que canvia és que les coses li passen d'una altra manera. També l'he envoltada de gent diferent i l'he situada en llocs diferents, Però el seu caràcter o la seva forma de ser crec que són els de Jean Rhys.

Lluís Bonada